

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně

Právní minimum kouzelníka

Student: Elaine Robillard

Profesor: Tadäus Trottertickler

Školní rok: Léto 2020

Zadání: Černokněžníci a předměty černé magie ve světě kouzel

Ve vypracování budu očekávat seznam všech černokněžníků z našeho kouzelnického světa (=světa Harryho Pottera), které se vám podaří vypátrat. Dále pak můžete uvést, jaký měli život, co všechno za svůj život udělali, co spáchali, jaký to mělo dopad apod. Stejně tak můžete uvést vybrané předměty, které byly očarovány černou magií. Rád se dovím, kdo ony předměty očaroval, k čemu byly využívány, jak dopadly, zkrátka cokoli, co vás napadne.

Vypracování:

Svět je všelijaký. Nalezneme na něm mnoho kouzelníků, kteří jsou zlí a nepříjemní, a stejně tak nalezneme mnoho věcí, které mohou ostatním ublížit. Svět však není jen černý, nalezneme zde i kouzelníky milé, ochotné a věci neškodné. Svět však není černobílý, a tak je třeba si dávat pozor na to, abychom nenařkli někoho z černokněžnictví neprávem, a stejně tak nezařadili magický artefakt mezi předměty černé magie.

Nejprve bychom měli definovat, co černá magie je. Černá magie je vůlí ovládaný transfer magické energie z vnějšího prostředí sloužící k realizaci daného záměru s nevratným účinkem. Jelikož je tato definice obtížně uchopitelná, pokusím se ji zpřesnit výkladem. Nebudu zacházet do extrémů a jako příklad vezmu sesílání kouzla Sectumsempra. Kouzelník při sesílání daného kouzla bere energii z okolí – nejčastěji je to jeho hněv nebo manifestovaná zuřivost, ale může to být i vizualizovaná destrukce; následně tuto energii zkoncentruje a prostřednictvím hůlky vyše směrem k člověku, kterého má v úmyslu zničit. Jelikož je magický proud velmi silný, nechává za sebou černá magie nezhojitelné jizvy. A buďme upřímní, nejen na objektu nebo jedinci, na něž je zaměřena.

Jelikož však tato práce není zaměřena na teorii černé magie, nýbrž na černokněžníky a předměty černé magie, budu se věnovat spíše jim.

Černokněžníci

Černou magii jsem definovala již výše. Co však dělá z kouzelníka černokněžníka? Bezpochyby to není jen a pouze sesílání kouzel se škodlivými následky, která mohou někoho zabít. Proč ne? Pro příklad uvedu kouzelníka, který sešle na osobu letící na koštěti kouzlo úplného spoutání. Je pravděpodobné, že letci bude způsobena újma nebo dokonce smrt? Ano. Označíme však daného kouzelníka za černokněžníka? Pravděpodobně nikoli, byť měl v úmyslu dotyčnému letci ublížit. Je to tím, že kouzlo úplného spoutání patří mezi „neutrální/šedá“ kouzla? Tím, že kouzelník seslal dané kouzlo jen jednou? Nebo tím, že dotyčný patří spíše ke svatému Mungovi nežli do Azkabanu? Co kdyby letce ohrožoval typicky „bílým“ kouzlem, Patronem, který by letci neustále překážel v letu?

Odpovědi na uvedené otázky nejsou jednoduché. Černokněžníci zpravidla nesesílají kouzla bílé magie, ale jak jsem již říkala na začátku, svět není černobílý. Pokud kouzelník sešle jedno kouzlo bílé magie, neznamená to, že se nejedná o černokněžníka. Platí to samozřejmě i naopak, jedno kouzlo černé magie nedělá z kouzelníka černokněžníka. Co tedy ano? Nejen kouzla černé magie ve vyšší frekvenci, ale i destrukce okolí a především, arbitrární rozhodnutí jiných kouzelníků, že se o černokněžníka jedná. Nutno podotknout, že označení kouzelníka za černokněžníka má daleko větší váhu než tisíce seslaných kouzel.

Jelikož je arbitrární rozhodnutí tím rozhodným, co odlišuje černokněžníka od kouzelníka, zaměřím se na čtyři kouzelníky, kteří jsou za nechvalně proslulé černokněžníky považováni.

Salazar Zmijozel, jeden ze zakladatelů Bradavické školy, bývá občas řazen mezi černokněžníky. Ne proto, že by o něm bylo známo, že sesílal kletby s destruktivním účinkem, nýbrž proto, že nesdílel většinový názor a odvážil se jej vyjádřit. Tento názor je všem studentům Bradavic znám, Zmijozel se vyjádřil, že nechce, aby byli do školy přijímáni kouzelníci z mudlovských rodin. Z dnešního pohledu je tento názor přijímán s jistými pochybnostmi, čemuž se nelze divit, vzhledem k tomu, že jej kouzelníci z bohatých rodin vyjadřují slovy „Zmijozel nechtěl přijímat nečistokrevné“.

Dělá to však ze Zmijozela černokněžníka? Domnívám se, že nikoli. Nejenže jsou jeho slova překrucována kouzelníky z bohatých (a ne nutně čistokrevných) rodin, je třeba brát Zmijozelův názor v kontextu tehdejší doby. V době, kdy byly Bradavice založeny, panoval temný středověk, kdy se mudlové snažili zneškodnit každého, kdo nebyl průměrný inteligencí nebo chováním. Případně byl bohatý nebo překážel, ale tyto

důvody zneškodňování dopadaly spíše na mudly, kteří, častěji však které, byli za černokněžníky a čarodějnice pro svůj majetek nebo nevhodnost označováni. Nutno podotknout, že v takovémto světě bylo poměrně obtížné nejen odvést dítě z mudlovské rodiny ke studiu, ale případně ho i rodině vrátit, nebo, pro účely školy smysluplnější, chtít po ní peníze. Už jenom proto, že naprostá většina kouzelníků z mudlovských rodin pocházela z chudého prostředí. Spekulace ohledně původu ponechám raději stranou.

Leckdo by mohl namítnout, že Zmijozel měl přeci v Tajemné komnatě baziliška, který zabije pohledem, a kterého plánoval vypustit na kouzelníky z mudlovských rodin. Ano, nelze rozporovat, že bazilišek v Tajemné komnatě žil. Nelze ani rozporovat, že může zabít pohledem. Ale jeho vypuštění na kouzelníky z mudlovských rodin? Těžko. Bazilišek sloužil jako jeden z mechanismů obrany hradu a také jako strážce obsahu Tajemné komnaty (údajně sloužila jako skrýš na důležité dokumenty). Koneckonců, kdyby měl Zmijozel v úmyslu zneškodnit kouzelníky z mudlovských rodin, provedl by svůj záměr efektivněji než doufáním, že se jednoho dne objeví potomek jeho potomka, který nalezne vchod do Tajemné komnaty a baziliška pošle škodit.

Dle mého názoru Zmijozel černokněžník nebyl, neboť mu šlo především o zajištění bezpečnosti Hradu. A jestli to dělá z kouzelníka černokněžníka, mohou být ostatní zřejmě arcimágové.

Přesuňme se však od Zmijozela dál, k jeho přibližnému současníkovi, Merlinovi, kterého však zmíním jen krátce. Merlin je považován za černokněžníka, neboť byl ambiciózní, moudrý, pohádal se s králem Artušem a nepomohl Morganě jej zachránit. Nutno podotknout, že není považován za černokněžníka proto, že by sesílal nebezpečná kouzla, zničil své okolí nebo vlastnil mnoho předmětů černé magie, které někomu ublížily. Nikoli, je považován za černokněžníka kvůli tomu, že nedokázal zachránit umírajícího mudlu a neuspokojil tím rozmar ženy. Pokud nemožnost zabránit smrti, vedení hádky a odchod z místa zvaného domov, dělá z kouzelníků černokněžníky, je Merlin černokněžníkem podobně jako výše uvedený Zmijozel. Na druhou stranu, pokud by tomu tak bylo, nemohla by se většina z nás podívat do zrcadla, aby neviděla černokněžníka.

Od dvou mágů z minulosti se posuňme ke kouzelníkům, jejichž existence je časově bližší a rovněž provázána. Začneme Gellertem Grindelwaldem, jehož revoluční hnutí zamávalo nejen mnoha německými zeměmi, ale i ostatními státy. Grindelwald je považován za černokněžníka, neboť propagoval názor, že je třeba odstranit mezinárodní Zákon o utajování kouzelníků. Materiály z padesátých let a pozdější uvádí, že Grindelwald usiloval o nadvládu kouzelníků nad mudly a ztročení mudlů. Nelze to samozřejmě vyloučit, na druhou stranu je třeba si uvědomit, že

Grindelwaldovo hnutí povstalo v době, kdy v Evropě zuřila Druhá Velká Válka, která byla pro kouzelníky velmi nebezpečná.

Dovolím si drobnou vsuvku – nemyslím si, že mudlové představují pro kouzelníky větší nebezpečí, pokud nejednají tak, že jsou nebezpeční obecně. Stejně jako je pro kouzelníka nebezpečný mudla, který mu neočekávaně vrazí nůž do zad, tak je nebezpečný mudla, který shodí vedle kouzelnického domu bombu (a nikoli hnojůvku). Druhá Velká Válka nespočívala v tom, že by mudlové běželi proti sobě s nožem nebo mečem v ruce. Ne, při Druhé Velké Válce se bodali do zad a shazovali z nebe bomby. Nebezpečné pro ně, a ještě nebezpečnější pro kouzelníky, kteří se do té doby domnívali, že mudlové jsou zcela neškodní.

Grindelwaldovo hnutí je v dnešní době velmi odsuzováno, avšak je třeba důrazně podotknout, že originální materiály prakticky nejsou k dispozici ke studiu. Občas se objeví názor, že odstranění Zákona mělo vést k zapojení se kouzelníků do obrany jejich vlasti a ochrany před (mudlovským) nebezpečím. Většinou se však objevuje názor, že Grindelwald byl mocný černokněžník, který neměl rád mudly.

Byl tedy Grindelwald černokněžník, když se to o něm tvrdí? Mohl být, nemusel. Vzhledem k tomu, že dějiny píše vítěz a primární zdroje prakticky absentují, nelze jeho označení za černokněžníka ani potvrdit, ani vyloučit. V Německých zemích je považován za kladnou postavu historie, avšak jak jsem již uvedla na počátku, černokněžník je černokněžníkem především proto, že ho za něj někdo označí.

Posledním černokněžníkem, kterého zmíním, je Tom Riddle, známější pod svým pseudonymem Lord Voldemort nebo případně Pán Zla. Vzhledem k tomu, že jeho éra skončila teprve nedávno, je za černokněžníka považován prakticky univerzálně. Pokusíme-li se však odhlédnout od konce války a zhodnotit Riddlea kriticky, nejspíš dojdeme ke stejnému závěru.

Ráda bych uvedla na pravou míru, že černokněžníkem se člověk nenarodí, nýbrž se jím pod vlivem okolností a vlivem svého působení stane. Každé dítě, které je šikanováno nebo kterému je jinak ubližováno, usiluje o to, aby patřilo do společnosti, kde mu již ubližováno nebude a osvobodit se od společnosti původní. Tom Riddle vyrůstal v Londýnském sirotčinci v době, kdy se míra adopce pohybovala na mizivých 10–15 adoptcích na 100 tisíc obyvatel, a kdy začínala zuřit a nakonec i zuřila Druhá Velká Válka. Není těžké zamyslet se nad tím, proč si Riddle nevážil své rodiny a proč neměl v lásce mudly. Otázkou k zamyšlení by spíše bylo, proč vůbec v mudlovském sirotčinci vyrůstal, a zda je morálně správné poslat mladíka, prakticky ještě dítě, do válečné zóny. Avšak nechme mládí být a přesuňme se do Riddleho dospělosti. Dnes tomu tak ještě není, ale nebude trvat dlouho, než se na válečné útrapy zapomene, a Riddle bude znám především tím, že se snažil přelstít smrt, což ho nakonec stálo život.

Sama snaha přelstít smrt z Riddleho černokněžníka nedělá. Koneckonců, Nicolasi Flamelovi se přelstít smrt povedlo a za černokněžníka považován není. Riddle se svými viteály ano, a není se čemu divit. Je to však správně? Viteál bezpochyby patří mezi předměty černé magie. Ne proto, že obsahuje kus duše, ale pro způsob, jakým je vytvořen. Tím je myšlena nutnost chladnokrevné vraždy člověka, ne to, že tvorba viteálů patří do oblasti magie mysli. V případě, že by byla magie mysli považována za černou, byl by za černou magii považován i nitrozpyt, což by znamenalo, že používání nitrozpytu dělá z mága černokněžníka.

Zpět k viteálům. Pokud si však kouzelník pořídí více viteálů, stane se větším černokněžníkem? Při vzniku každého viteálu ztrácí kouzelník nejen část své duše, ale i část svých mentálních schopností. S každým dalším viteálem tak černokněžník ztrácí svou auru černokněžnictví a přibližuje se onomu kouzelníkovi na počátku, který by měl být hospitalizován u svatého Munga.

Riddle byl bezpochyby nebezpečný čaroděj. Ničil sebe, praktikoval různé nebezpečné rituály a nakonec destruoval vše okolo sebe. Byl černokněžník? Skutečně těžko soudit. Destrukci okolí lze změřit efektivně. Vnitřní destrukci Riddlea? Nikoli. Můžeme se domnívat, že by byl duševně nemocný, nejen kvůli útrapám v dětství, ale zejména proto, že mu po tvorbě všech jeho viteálů mnoho duše nezůstalo.

Všichni čtyři uvedení černokněžníci mají společné rysy – ambice a touhu učinit svět lepším místem. Tyto rysy samozřejmě nepředurčují kouzelníka k tomu, aby se stal černokněžníkem. Naopak, takovýto kouzelník může být považován za mocného mága, ba dokonce vůdce. Jak jsem již říkala, vše záleží na úhlu pohledu. Mocný kouzelník vládnuocí bílou magií také může být nebezpečný. Koneckonců, i mudlové říkali diktatuře Čtvrtá Republika.

Předměty černé magie

K předmětům černé magie se vyjádřím jen krátce, neboť jejich výčet není příliš dlouhý. Viteály jsem již zmínila výše, a druhým předmětem černé magie jsou „Neživí“. Neživým se rozumí mrtvola nebo zcela oddělená část těla, která je ovládána myslí jiného kouzelníka. Neživým není Ruka slávy a jí podobné artefakty, která reaguje na dotyk, nikoli na mysl. Další předměty černé magie nejsou známy.

Leckdo by mohl namítat, že existují jiné předměty, které jsou nebezpečné a mohou někoho zabít nebo někomu ublížit – opálový náhrdelník, ruka slávy, rozplývavá skříň, kousající šálek, chrlící toaleta, karamela Jazyk jako jelito... a výčet by mohl pokračovat. Ano, tyto předměty mohou být nebezpečné, když se ocitnou ve správných rukou nebo se s nimi nesprávně nakládá. To však neznamená, že bychom se všech těchto předmětů měli zbavit; nožů jsme se také nezbavili, byť mít nůž v zádech není ani příjemné, ani

bezpečné. Mnohem vhodnější je tyto předměty rozdělit na magické artefakty a předměty, které napáchají víc škody než užitku.

Magické artefakty nemají být považovány za předměty černé magie. Ano, mají být zabezpečeny, aby nikomu neškodily a ano, mají být v rukou těch, kteří vědí, jak s nimi nakládat (byť se často jedná o osoby, jejichž bankovní trezory obsahují zlato po předcích předků). Magické artefakty se nemají svévolně ničit a už vůbec nemá být kvůli jejich existenci vydáván bezdůvodný příkaz k domovní prohlídce.

Předměty, které napáchají víc škody než užitku, rozhodně nejsou předměty, které si stojí za to zapamatovat. Nepatří do nesprávných rukou a obecně myslím, že jsou nebezpečnější než magické artefakty. O černou magii samozřejmě nejde, byť škodí, kazí charakter a dělají z kouzelníků hlupáky a darebáky.

Závěrem bych chtěla jen zopakovat, že svět není černobílý. Je však třeba na něj pohlížet kriticky, s nadhledem a v kontextu ostatních událostí. Nestane se nám pak, že budeme s úctou pohlížet na arcimága bílé magie, který zneužívá (černý) Nitrozpyt, (nejen) svými oslnivými znalostmi pomáhá budovat obraz černokněžníků a nakonec na ně ukazuje magickým artefaktem.

Svět není černobílý. Je třeba na něj tak pohlížet. A doufat a přát si, aby zůstal v barvách a stupních šedi. Takový, jaký je.